

Hósvík hevur nú fingið s

Tað hevur tikið sína tíð at fáa eina brúgv um áнна og ósan í Hósvík, so gangandi er av økinum, har kappróðrarneystið er – og heilt yvir í bátahylin. Nú er hetta ein veruleiki og ein av teimum, sum er fegnastur um hesa verkætlan, er primus motorurin sjálvur, Martin Sømark

» Meðan ætlanin var í gongd, vóru ymiskir møguleikar upp á tal, hvussu brúgvín skuldi gerast. Hugsað varð eitt nú um jarn ella stál, men tað vísti seg, at ein slík verkætlan hevði komið at kostað rættiliga nógv

MARTIN SØMARK

Vilmund Jacobsen

Martin Sømark og kona hansara, Elna, eru bæði tilflyttarar í Hósvík. Hann er úr Skálavík, og hon er úr Fuglafirði. Tað var rein tilvild, at tey valdu at búseta seg í Hósvík í 1996. Tey ætlaðu sær ikki at búgva í Havn, men vildu seta seg niður, har tað ikki var so langt at koyra til Havnar. Um hetta mundið vóru sethús til sølu í Hósvík, og hjúnini gjørdur av at keypa sær eini hús og seta seg niður í bygdini.

Okkurt vantaði

– Tá vit keyptu hús í Hósvík, høvdu vit fingið næsta barnið, og eg helt, at her vantaði nakað í bygdini. Tað var eitt sindur keðiligt at ganga við barnavogni í bygdini. Her eru nakrir vegir, og tú kanst ganga oman og niðan. Hinvegin eru flestu síðuvegis "blindir" vegir, so bert sleps aftur sama veg, sum tú komst – og so kanst tú velja næsta blinda

veg at ganga eftir.

Martin helt, at ein brúgv átti at verið um ósan niðast í Hósvík, har áin rennur oman, og eisini áttu gøtur at verið hvørju megin við, soleiðis at fólk kundi gingið ein veruligan rundtúr. Hann byrjaði einsamallur at spæla sær við henda tankan. Árinu gingu, og Martin Sømark gjørdist partur av bygdarlívinum við at fara upp í nevndir, og eitt skifti sat hann eisini í gomlu Hósvíkar kommunu sum bygdaráðslimur.

– Børnini vuku, og tankin um brúnna við gøtum gjørdist meiri kámur. Men so ein dagin í september í 2008 kom tankin framaftur. Nú skuldi tað verða, at eg virkuliga fór at gera meiri við hetta. Eg gekk og spákaði í góðveðrinum hendan dagin og dugdi aftur at ímynda mær, hvussu væl tað hevði komið við á slíkum túrum, um byggin varð bundin saman dygst við sjóvarmálan.

» Úrslitið gjørdist, at vit valdu at venda okkum til SEV um at brúka gamlar elpelar sum stólpar undir brúnni og til beinagrindina annars

MARTIN SØMARK

Martin, sum plagdi at vera treiskur, tá hann setti sær nakað fyrri, valdi sær nú nakrar persónar

at ringja til. Hetta vóru fólk við ymiskum førleikum til timbur, el og annars við fakligari vitan. Onkur hevði eisini kommunupolitiska ávirkan í økinum.

– Hetta vóru fólk, sum eg helt kundu geva hugskotinum og ætlanini eitt ikast, tí nú skuldi tað verða, tó at míni børn ikki longur høvdu brúk fyri at sita í barnavogni.

Martin vísir á, at øll søgdu ikki ja til at koma upp í arbeidshólkin, men tá avtornaði varð bólkurin mannaður við 12 fólkom.

Nógv at loysa

– Tveir ymiskir festarar sótu á jørðini hvørju megin áнна, og hesar máttu vit sjálvandi hava við upp á ætlanina, eins og tekningar skuldu gerast av brúgvini og gøtunum hvørju megin. Men alt hetta var ikki bara sum at siga tað, tí slík mál skulu eisini viðgerast í

friðingar-og yvirfriðingarnevndini, tá kommunan hevur talað. Jógván Wagstein, sum hevur teknað fyri kommununa, teknaði okkum økið upp, so myndugleikar fingi eitt innlit í, hvussu økið fór at síggja út.

Martin sigur, at áðrenn tey gjørdur av at leggja málið fyri Sunda kommunu, vóru øll loyvi fingin upp á pláss, og kommunan tók eisini undir við ætlanini.

– Meðan ætlanin var í gongd, vóru ymiskir møguleikar upp á tal, hvussu brúgvín skuldi gerast. Hugsað varð eitt nú um jarn ella stál, men tað vísti seg, at ein slík verkætlan hevði komið at kostað rættiliga nógv. Úrslitið gjørdist, at vit valdu at venda okkum til SEV um at brúka gamlar elpelar sum stólpar undir brúnni og til beinagrindina annars. Alt fundamentið og øll beinagrindin til brúnna er tiskil úr gomlum elpelum.